

Środa, 20 czerwca 2007 r.

2. zwraca się do Komisji o ponowne przedłożenie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2005)0214

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 20 czerwca 2007 r. w celu przyjęcia dyrektywy 2007/.../WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie poprawy możliwości przenoszenia uprawnień do dodatkowych emerytur lub rent

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 42 i 94,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Swobodny przepływ osób jest jedną z podstawowych swobód Wspólnoty; art. 42 Traktatu przewiduje, że zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 251 w dziedzinie zabezpieczenia społecznego przyjmuje się środki niezbędne do zapewnienia swobodnego przepływu pracowników.
- (2) Ochrona socjalna pracowników w zakresie rent i emerytur jest gwarantowana przez systemy prawne z dziedziny zabezpieczenia społecznego, uzupełnione dodatkowymi systemami zabezpieczenia społecznego wynikającymi z umowy o pracę, które nabierają coraz większego znaczenia w państwach członkowskich.
- (3) Prawodawca posiada znaczne uprawnienia w kwestii wyboru najbardziej odpowiednich środków dla osiągnięcia celu określonego w art. 42 Traktatu; system koordynacji, o którym mowa w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek oraz do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie ⁽³⁾ oraz w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 574/72 ⁽⁴⁾ z dnia 21 marca 1972 r. ustanawiające procedurę wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71, a w szczególności zasady stosowane w dziedzinie sumowania, nie dotyczy dodatkowych systemów emerytalno-rentowych, z wyjątkiem systemów objętych terminem „ustawodawstwo”, którego definicję zawiera akapit pierwszy art. 1 lit. j) rozporządzenia (EWG) nr 1408/71, ani systemów będących przedmiotem oświadczenia w tej kwestii ze strony państwa członkowskiego na mocy tego postanowienia. Dodatkowe systemy emerytalno-rentowe powinny w związku z powyższym zostać objęte szczególnie środkami w celu uwzględnienia ich charakteru i cech szczególnych, jak również różnorodności tych systemów w państwach członkowskich i pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi, a zwłaszcza roli odgrywanej przez partnerów społecznych przy ich wdrażaniu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 185 z 8.8.2006, str. 37.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 20 czerwca 2007 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 149 z 5.7.1971, str. 2. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1992/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 392 z 30.12.2006, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 74 z 27.3.1972, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 311/2007 (Dz.U. L 82 z 23.3.2007, str. 6).

Środa, 20 czerwca 2007 r.

- (4) Dyrektywa Rady 98/49/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie ochrony praw do dodatkowych świadczeń emerytalno-rentowych pracowników i osób prowadzących działalność na własny rachunek przemieszczających się we Wspólnocie⁽¹⁾ jest pierwszym środkiem mającym na celu poprawę korzystania z prawa do swobodnego przemieszczania się pracowników i osób prowadzących działalność na własny rachunek w dziedzinie dodatkowych systemów emerytalno-rentowych.
- (5) Należy także odwołać się do art. 94 Traktatu zważywszy na fakt, że różnice w ustawodawstwach krajowych dotyczących dodatkowych systemów emerytalno-rentowych mogą utrudniać zarówno korzystanie z prawa pracowników do swobodnego przemieszczania się, jak i funkcjonowanie wspólnego rynku. W związku z tym, w celu polepszenia **uprawnień** pracowników przemieszczających się na terytorium Wspólnoty i w obrębie danego państwa członkowskiego, należy **zapewnić minimalne wymogi w zakresie ustalania i zachowania nabytych** uprawnień do świadczeń emerytalno-rentowych **przez odchodzących pracowników w ramach dodatkowych systemów emerytalno-rentowych** związanym ze stosunkiem pracy.
- (6) **Ponadto, konieczne jest również uwzględnienie struktury i specyfiki dodatkowych systemów emerytalno-rentowych oraz ich zróżnicowania w obrębie poszczególnych państw członkowskich i pomiędzy nimi. Należy objąć odpowiednią ochroną tworzenie nowych systemów, sprawne funkcjonowanie systemów już istniejących oraz ekspektatywy i prawa aktualnych członków systemów emerytalno-rentowych. Niniejsza dyrektywa powinna uwzględniać zwłaszcza rolę, jaką partnerzy społeczni odgrywają w tworzeniu i wdrażaniu dodatkowych systemów emerytalno-rentowych.**
- (7) *Niniejsza dyrektywa nie powinna zobowiązywać państw członkowskich, w których nie istnieją dodatkowe systemy emerytalno-rentowe, do wprowadzenia przepisów przewidujących stworzenie takich systemów.*
- (8) *Niniejsza dyrektywa powinna mieć zastosowanie wyłącznie do tych dodatkowych emerytur za wyслугę lat, które przysługują po osiągnięciu wieku emerytalnego lub spełnieniu innych wymogów, zgodnie z zasadami danego systemu lub przepisami prawa krajowego. Niniejsza dyrektywa nie powinna mieć zastosowania do indywidualnych systemów emerytalnych, w przypadku których nie występuje stosunek pracy, ani do rent inwalidzkich i rodzinnych.*
- (9) *Niniejsza dyrektywa powinna mieć zastosowanie do każdego dodatkowego systemu emerytalno-rentowego, który został utworzony zgodnie z ustawodawstwem oraz praktyką krajową i który ma na celu zapewnienie pracownikom dodatkowej emerytury lub renty; systemem takim mogą być: umowy ubezpieczenia zbiorowego, systemy repartycyjne uzgodnione przez jedną lub więcej branż lub sektorów, systemy kapitałowe lub przyrzeczenia emerytury zaspokajane z rezerw księgowych, albo każdy zbiorowy lub inny porównywalny system.*
- (10) *Niniejsza dyrektywa nie powinna mieć zastosowania do dodatkowego systemu emerytalno-rentowego, jeżeli przed wejściem w życie niniejszej dyrektywy podjęto decyzję o jego zamknięciu, skutkującą nieprzyjmowaniem do niego nowych członków, gdyż wprowadzenie nowych przepisów mogłoby stanowić dla takiego systemu nieuzasadnione obciążenie.*
- (11) *Celem niniejszej dyrektywy nie jest harmonizacja ani zmiana przepisów krajowych dotyczących środków reorganizacji i postępowania likwidacyjnego; w związku z tym bez znaczenia jest to, czy podstawą takiego postępowania jest niewypłacalność, i niezależnie od tego, czy jest ono dobrowolne czy przymusowe. Niniejsza dyrektywa nie obejmuje również przepisów krajowych dotyczących środków służących reorganizacji, przewidzianych w dyrektywie 2001/17/WE⁽²⁾. Środki, do których zastosowanie ma art. 16 ust. 2 dyrektywy 2003/41/WE⁽³⁾, nie stanowią środków służących reorganizacji.*

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 25.7.1998, str. 46.

⁽²⁾ Dyrektywa 2001/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji zakładów ubezpieczeń (Dz.U. L 110 z 20.4.2001, str. 28).

⁽³⁾ Dyrektywa 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (Dz.U. L 235 z 23.9.2003, str. 10).

Środa, 20 czerwca 2007 r.

- (12) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać przepisów gwarancyjnych na wypadek niewypłacalności ani przepisów kompensacyjnych, które nie wchodzą w zakres dodatkowych systemów emerytalno-rentowych związanych ze stosunkiem pracy; systemy te mają za zadanie ochronę uprawnień emerytalno-rentowych pracownika w razie niewypłacalności przedsiębiorstwa lub systemu. Podobnie niniejsza dyrektywa nie powinna dotyczyć funduszy rezerwy krajowej.
- (13) Ponieważ dodatkowe świadczenia emerytalno-rentowe zyskują coraz większe znaczenie dla zapewnienia odpowiedniego standardu życia osób starszych w państwach członkowskich, należy poprawić warunki nabywania, utrzymywania i przenoszenia nabytych uprawnień.
- (14) Jeżeli system emerytalno-rentowy lub pracodawca ponoszą ryzyko inwestycyjne (zwłaszcza w systemach o zdefiniowanym świadczeniu), system powinien wypłacić składki odchodzącego pracownika bez względu na wartość inwestycji wynikającej ze składek. Jeżeli ryzyko inwestycyjne ponosi odchodzący pracownik (zwłaszcza w systemach o zdefiniowanej składce), system emerytalno-rentowy powinien wypłacić wartość inwestycji wynikającej ze składek. Wartość ta może być wartością przybliżoną w stosunku do składek wpłaconych przez odchodzącego pracownika. Jeżeli wartość inwestycji jest ujemna, nie należy się żadna wypłata.
- (15) Odchodzący pracownik powinien mieć w każdym przypadku możliwość zachowania nabytych uprawnień emerytalno-rentowych w formie uprawnień nieaktywnych w dodatkowym systemie emerytalno-rentowym, w ramach którego nabył te uprawnienia.
- (16) Zgodnie z ustawodawstwem i praktyką krajową należy podjąć działania mające zapewnić równe traktowanie wartości uprawnień nieaktywnych. Wartość uprawnień w momencie odejścia pracownika z programu emerytalno-rentowego ustala się na podstawie ogólnie przyjętych zasad matematyki aktuarialnej. Przy obliczaniu wartości uprawnień należy uwzględnić specyfikę systemu, interesy odchodzącego pracownika oraz osób, które nadal są członkami systemu emerytalno-rentowego.
- (17) Jeżeli wartość nabytych uprawnień do świadczeń emerytalno-rentowych odchodzącego pracownika nie przekracza progu wyznaczonego przez dane państwo członkowskie oraz w celu uniknięcia zbyt wysokich kosztów administracyjnych, będących wynikiem zarządzania dużą liczbą nieaktywnych uprawnień o niskiej wartości, należy zezwolić tym systemom na niezabezpieczanie tych nabytych uprawnień emerytalno-rentowych, ale na dokonanie wypłaty kapitału proporcjonalnie do nabytych uprawnień. Wartość wypłaty kapitału powinna być zawsze określana zgodnie z przyjętymi zasadami matematyki aktuarialnej i odpowiadać wartości nabytych uprawnień do świadczeń emerytalno-rentowych w momencie wypłaty.
- (18) Celem niniejszej dyrektywy nie jest ograniczenie przenoszenia nabytych uprawnień emerytalno-rentowych przysługujących odchodzącym pracownikom. W celu wspierania swobodnego przepływu pracowników, państwa członkowskie powinny, w miarę możliwości, podejmować działania na rzecz stałej poprawy przenoszalności nabytych uprawnień emerytalno-rentowych, zwłaszcza w przypadku tworzenia nowych dodatkowych systemów emerytalno-rentowych.
- (19) Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 2003/41/WE, pracownicy korzystający lub zamierzający skorzystać z ich prawa do swobodnego przemieszczania się powinni być we właściwy sposób informowani przez osoby odpowiedzialne za zarządzanie dodatkowymi systemami emerytalno-rentowymi zwłaszcza o wpływie ustania zatrudnienia na ich dodatkowe uprawnienia do świadczeń emerytalnych lub rentowych.
- (20) W związku z różnorodnością dodatkowych systemów zabezpieczenia społecznego Wspólnota powinna ograniczyć się do określenia ogólnych celów, które należy osiągnąć i z tego względu dyrektywa jest odpowiednim instrumentem prawnym.

Środa, 20 czerwca 2007 r.

- (21) Zważywszy, że cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie ograniczenie przeszkód w korzystaniu z prawa do swobodnego przemieszczania się pracowników z jednej strony oraz dla funkcjonowania rynku wewnętrznego z drugiej strony, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast może zostać ze względu na skalę działania lepiej osiągnięty na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może podjąć działania, zgodnie z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, o której mowa w tym artykule, niniejsza dyrektywa, opierając się zwłaszcza na ocenie wpływu przeprowadzonej we współpracy z komitetem ds. dodatkowych świadczeń emerytalno-rentowych, nie wychodzi poza to co jest niezbędne dla osiągnięcia tego celu.
- (22) Niniejsza dyrektywa określa minimalne wymogi, co pozostawia państwom członkowskim możliwość przyjęcia lub utrzymania przepisów bardziej korzystnych. Wdrożenie niniejszej dyrektywy nie może być uzasadnieniem dla pogorszenia się warunków w porównaniu z sytuacją istniejącą w każdym państwie członkowskim.
- (23) Mając na uwadze konieczność uwzględnienia skutków niniejszej dyrektywy, zwłaszcza dla wykonalności finansowej dodatkowych systemów emerytalno-rentowych, państwa członkowskie mogą skorzystać z dodatkowego terminu na stopniowe wdrożenie przepisów mogących wywołać wspomniane skutki.
- (24) Zgodnie z przepisami krajowymi odnoszącymi się do funkcjonowania dodatkowych systemów emerytalno-rentowych państwa członkowskie mogą powierzyć partnerom społecznym, na ich wspólny wniosek, wykonanie niniejszej dyrektywy w zakresie przepisów podlegających układom zbiorowym, pod warunkiem podjęcia wszelkich koniecznych kroków w celu zapewnienia, że będą w stanie w każdym momencie zagwarantować wyniki wymagane przez niniejszą dyrektywę,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Celem niniejszej dyrektywy jest ułatwienie korzystania z prawa do swobodnego przemieszczania się **osób** oraz prawa do mobilności zawodowej, **jak również wczesnego i kompleksowego rozwoju programu dodatkowych świadczeń emerytalno-rentowych** poprzez **usunięcie** przeszkód, **których źródłem są pewne przepisy dotyczące dodatkowych systemów emerytalno-rentowych.**

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do dodatkowych systemów emerytalno-rentowych, z wyjątkiem systemów objętych przepisami rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 **w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego.**
2. **Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:**
 - a) **dodatkowych systemów emerytalno-rentowych, które w dniu ... (*) przestały przyjmować nowych aktywnych członków i które pozostają dla nich zamknięte;**
 - b) **dodatkowych systemów emerytalno-rentowych, do których zastosowanie mają środki obejmujące interwencję organów administracyjnych lub sądowych utworzonych na mocy przepisów krajowych, które to środki mają służyć zabezpieczeniu lub przywróceniu sytuacji finansowej tych systemów i obejmują również postępowanie likwidacyjne; lub**
 - c) **systemów gwarancyjnych na wypadek niewypłacalności, systemów kompensacyjnych i funduszy rezerwy krajowej.**

(*) Data wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Środa, 20 czerwca 2007 r.

Artykuł 3

Definicje

W rozumieniu niniejszej **dyrektywy**:

- a) „**dotatkowa emerytura lub renta**”: oznacza **emeryturę lub rentę pracowniczą przewidzianą zgodnie z zasadami** dodatkowego systemu emerytalno-rentowego ustanowionego zgodnie z ustawodawstwem i praktyką **krajową**;
- b) „**dotatkowy system emerytalno-rentowy**”: oznacza system emerytalno-rentowy **związany ze stosunkiem pracy**, utworzony zgodnie z ustawodawstwem i praktyką **krajową**, który ma na celu zapewnienie dodatkowej emerytury lub renty **pracownikom**;
- c) „**aktywni członkowie** systemu emerytalno-rentowego”: oznaczają **pracowników, którym w związku z aktualnym stosunkiem pracy przysługuje lub, po spełnieniu wymogów w zakresie nabywania uprawnień, może przysługiwać dodatkowa emerytura lub renta** zgodnie z zasadami dodatkowego systemu emerytalno-rentowego;
- d) „**nabyte**” uprawnienia emerytalno-rentowe, „**oznacza**” **wszelkie uprawnienia do dodatkowej emerytury lub renty nabyte po spełnieniu wszystkich wymogów w zakresie nabywania uprawnień**, zgodnie z zasadami dodatkowego systemu emerytalno-rentowego i, jeżeli stosowne, zgodnie z ustawodawstwem krajowym;
- e) „**okres nabywania uprawnień**” oznacza **okres aktywnego członkostwa w systemie, wymagany zgodnie z przepisami krajowymi lub zasadami dodatkowego systemu emerytalno-rentowego do nabycia prawa do dodatkowej emerytury lub renty**;
- f) „**pracownik odchodzący**”: oznacza **aktywnego członka systemu emerytalno-rentowego, którego obecny stosunek pracy ustał przed nabyciem przez niego uprawnień do dodatkowej emerytury lub renty**;
- g) „**nieaktywny członek systemu**” oznacza **byłego członka systemu emerytalno-rentowego, który nabył uprawnienia emerytalno-rentowe w ramach dodatkowego systemu emerytalno-rentowego, lecz który nie jest już aktywnym członkiem tego systemu i nie otrzymuje z niego jeszcze dodatkowych świadczeń emerytalno-rentowych**;
- h) „**nieaktywne uprawnienia do świadczeń emerytalno-rentowych**” oznacza **nabyte uprawnienia do świadczeń emerytalno-rentowych zachowane w systemie, w którym zostały zgromadzone przez nieaktywnego członka systemu**;
- i) „**wartość nieaktywnych uprawnień**” oznacza **wartość kapitałowa uprawnień do świadczeń emerytalno-rentowych zgodna z praktyką krajową i obliczona na podstawie przyjętych zasad matematyki aktuarialnej**.

Artykuł 4

Warunki nabycia uprawnień

Państwa członkowskie podejmują konieczne środki by:

- a) **w przypadku, w którym stosunek pracy ustał przed nabyciem przez odchodzącego pracownika uprawnień emerytalno-rentowych, dodatkowy system emerytalno-rentowy wypłacał składki wpłacone przez odchodzącego pracownika lub przez pracodawcę w imieniu pracownika zgodnie z właściwymi przepisami prawa, układami lub umowami zbiorowymi lub, jeżeli to odchodzący pracownik ponosi ryzyko inwestycyjne, wartość inwestycji wynikającą z tych składek**;
- b) **w sytuacji, gdy dodatkowy system emerytalno-rentowy przewiduje okres nabywania uprawnień, okres ten nie przekracza pięciu lat. W każdym wypadku wymóg dotyczący okresu nabywania uprawnień nie ma zastosowania do członka dodatkowego systemu emerytalno-rentowego, jak tylko ukończy on 25 rok życia**;
- c) **pracownik mógł przystąpić do dodatkowego systemu emerytalno-rentowego po upływie maksymalnie dwuletniego okresu zatrudnienia lub, gdzie to właściwe, najpóźniej wraz z osiągnięciem wymaganego minimalnego wieku**;
- d) **jeżeli jest to obiektywnie uzasadnione, państwa członkowskie mogły zezwolić partnerom społecznym na włączenie do układów zbiorowych niedyskryminacyjnych przepisów nieobjętych ust. lit. a) i b), o ile takie przepisy zapewniają zainteresowanym co najmniej równorzędną ochronę**.

Środa, 20 czerwca 2007 r.

Artykuł 5

Ochrona nieaktywnych uprawnień do świadczeń emerytalno-rentowych

1. Państwa członkowskie przyjmują środki, które uznają za konieczne do zapewnienia, że odchodzący pracownicy, zgodnie z ust. 2 i 3, mogą zachować uprawnienia emerytalno-rentowe w ramach dodatkowego systemu emerytalno-rentowego, w którym je nabyli.

2. Państwa członkowskie przyjmują środki, które uznają za konieczne do zapewnienia równego traktowania wartości nieaktywnych uprawnień odchodzących pracowników, uwzględniając przy tym charakter systemu emerytalno-rentowego, oraz w celu ochrony tych uprawnień na wypadek niewypłacalności przedsiębiorstwa. Równe traktowanie uwzględnia się zwłaszcza w przypadku, gdy:

- a) wartość nieaktywnych uprawnień jest w dużym stopniu zbliżona do wartości uprawnień aktywnych członków systemu emerytalno-rentowego; lub
- b) uprawnienia do świadczeń emerytalno-rentowych w dodatkowym systemie emerytalno-rentowym są ustalone jako kwota nominalna; lub
- c) nieaktywny członek systemu zachowuje oprocentowanie włączone do systemu emerytalno-rentowego; lub
- d) wartość nieaktywnych uprawnień indeksuje się, uwzględniając stopę inflacji, poziom wynagrodzeń, świadczenia emerytalno-rentowe wypłacane w danym okresie lub stopę zwrotu z aktywów dodatkowego systemu emerytalno-rentowego.

3. Państwa członkowskie mogą zezwolić dodatkowym systemom emerytalno-rentowym na wypłacenie odchodzącemu pracownikowi kapitału, którego wartość odpowiada wartości nabytych uprawnień emerytalno-rentowych, bez konieczności zachowywania tych uprawnień, jeżeli wartość nabytych uprawnień nie przekracza jakiegokolwiek progu określonego przez dane państwo członkowskie. Państwo członkowskie informuje Komisję o jakimkolwiek zastosowanym progu.

4. Państwa członkowskie mogą zezwolić partnerom społecznym na włączenie do układów zbiorowych niedyskryminacyjnych przepisów odbiegających od przepisów zawartych w ust. 2 i 3, o ile takie przepisy zapewniają zainteresowanym co najmniej równorzędną ochronę.

Artykuł 6

Informacje

1. Bez uszczerbku dla obowiązków instytucji pracowniczych programów emerytalnych, o których mowa w art. 11 dyrektywy 2003/41/WE w zakresie udzielania informacji, które należy przekazać członkom systemów emerytalno-rentowych i beneficjentom, państwa członkowskie przyjmują środki, które uznają za konieczne w celu zapewnienia, aby zgodnie z ust. 2 aktywni członkowie systemu mogli zwrócić się o udzielenie informacji na temat tego, jak ustanie zatrudnienia wpłynie na ich uprawnienia do dodatkowych świadczeń emerytalno-rentowych.

2. Niezbędne informacje przekazywane są w rozsądnym terminie na piśmie aktywnym członkom systemu emerytalno-rentowego, którzy wystąpili z wnioskiem o ich dostarczenie; dotyczą one w szczególności:

- a) warunków ustalenia dodatkowych uprawnień do świadczeń emerytalno-rentowych oraz konsekwencji ich zastosowania w momencie ustania zatrudnienia;

Środa, 20 czerwca 2007 r.

- b) przewidywanych świadczeń *emerytalno-rentowych* w sytuacji ustania zatrudnienia;
- c) **wysokości i zachowania** nieaktywnych uprawnień do świadczeń *emerytalno-rentowych*.

3. **Nieaktywny członek systemu**, który wystąpił o to z wnioskiem, otrzymuje od osoby odpowiedzialnej za zarządzanie dodatkowym systemem emerytalno-rentowym informacje na temat swoich nieaktywnych uprawnień do świadczeń emerytalno-rentowych oraz na temat wszelkich zmian zasad w odniesieniu do dodatkowego systemu emerytalno-rentowego, któremu **podlega**.

Artykuł 7

Minimalne wymagania — klauzula niezmnieszająca

1. Państwa członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać przepisy bardziej korzystne, dotyczące **nabywania i zachowania** uprawnień do *dodatkowych świadczeń emerytalno-rentowych przez odchodzących pracowników*, niż te przewidziane w niniejszej dyrektywie.
2. Wejście w życie niniejszej dyrektywy nie może w żadnym razie stanowić uzasadnienia **ograniczenia obowiązujących** w państwach członkowskich **przepisów dotyczących nabywania i zachowania** uprawnień do *dodatkowych świadczeń emerytalno-rentowych przez odchodzących pracowników*.

Artykuł 8

Wdrożenie

1. Państwa członkowskie przyjmują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy *do dnia 1 lipca 2008 r. lub zapewniają, aby do tej daty partnerzy społeczni wprowadzili odpowiednie postanowienia w drodze układu. Państwa członkowskie mają obowiązek przedsięwziąć odpowiednie działania umożliwiające im zapewnienie w każdym momencie rezultatów wymaganych niniejszą dyrektywą*. Niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.
2. Bez uszczerbku dla postanowień ust. 1 państwa członkowskie mogą skorzystać, jeżeli będzie to konieczne, z dodatkowego okresu 60 miesięcy, licząc od dnia 1 lipca 2008 r. na zrealizowanie celów, o których mowa w **art. 4 i 5**. Każde państwo członkowskie, które chciałoby skorzystać z tego dodatkowego terminu, informuje o tym Komisję, wskazując na postanowienia i określone systemy oraz szczególne uzasadnienie takiej sytuacji, usprawiedliwiającej dodatkowy **termin**.
3. **Przepisy** te, przyjęte przez państwa członkowskie, zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposoby dokonania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.
4. Państwa członkowskie informują Komisję o środkach przedsięwziętych w celu wykonania przepisów art. 5.

Artykuł 9

Sprawozdanie

1. Co pięć lat, licząc od dnia 1 lipca 2008 r., Komisja w oparciu o informacje dostarczone przez państwa członkowskie opracuje sprawozdanie, które przedstawi Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komitetowi Społeczno-Ekonomicznemu oraz Komitetowi Regionów. **Sprawozdanie to zawiera również ocenę gotowości pracodawców do proponowania od chwili wejścia w życie niniejszej dyrektywy dodatkowego systemu emerytalno-rentowego**.

Środa, 20 czerwca 2007 r.

2. *Sprawozdanie to zawiera jednocześnie wniosek dotyczący tego, jak w przypadku przeniesienia nabytych uprawnień do świadczeń emerytalno-rentowych wykluczyć odpowiedzialność przedsiębiorstwa za przeniesione uprawnienia.*

3. *Nie później niż ...(*) Komisja sporządza sprawozdanie, uwzględniające w szczególności warunki przenoszenia kapitału odpowiadającego dodatkowym uprawnieniom emerytalno-rentowym pracowników. Na podstawie tego sprawozdania Komisja przedkłada wniosek zawierający poprawki do niniejszej dyrektywy lub inne środki, konieczne w celu zmniejszenia dalszych przeszkód w mobilności pracowników, których źródłem są pewne przepisy dotyczące dodatkowych świadczeń emerytalno-rentowych.*

Artykuł 10

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 11

Odbiorcy

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

(*) *Pięć lat od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.*

P6_TA(2007)0270

Przyjęcie jednej waluty przez Cypr z dniem 1 stycznia 2008 r. *

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady zgodnie z art. 122 ust. 2 traktatu WE w sprawie przyjęcia jednej waluty przez Cypr z dniem 1 stycznia 2008 r. (COM(2007)0256 — C6-0151/2007 — 2007/0090(CNS))

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2007)0256),
- uwzględniając raport Komisji o konwergencji za rok 2007 dotyczący Cypru (COM(2007)0255) oraz raport Europejskiego Banku Centralnego o konwergencji z maja 2007 r.,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji towarzyszący raportowi Komisji o konwergencji za rok 2007 dotyczącemu Cypru (SEC(2007)0623),
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie rozszerzenia strefy euro⁽¹⁾,

(¹) Dz.U. C 298 E, 8.12.2006, str. 249.